

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν... ένας Άνθρωπος χωρίς Παρελθόν, **του Σωτήρη Ζήκου**

χωρίς μνήμη του ίδιου για τον εαυτό του και των άλλων, είναι ένας "άνθρωπος χωρίς ιδιότητες". Χωρίς όνομα, χωρίς οικογένεια, χωρίς, χωρίς γενέθλιο τόπο, χωρίς ταυτότητα ύπαρξης και χωρίς σκοπό. Στην περίπτωση του κάθε αναδρομική αφήγηση, κάθε επιστροφή –πραγματική ή μνημονική– στα ίχνη της παρουσίας του στον κόσμο αποκλείεται. Η ιστορία της ζωής του, της περιπέτειάς του, αρχίζει σ' ένα απόλυτο εδώ-και-τώρα. Σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει σε όλες τις συναρπαστικές αναδρομικές αφηγήσεις από την εποχή της ομηρικής Οδύσσειας μέχρι σήμερα. Αυτό είναι το στοίχημα της ταινίας του Άκι Καουρισμάκι *The Man Without a Past*, δεύτερο μέρος της λεγόμενης "φιλιανδικής τριλογίας" (με πρώτο το *Drifting Clouds* του 1996) που διακρίθηκε με το Μέγα Βραβείο και το βραβείο Α' Γυναικείου Ρόλου στην Κάτι Ούτινεν στο Φεστιβάλ Καννών 2002. Μια από τις ελάχιστες ταινίες, ή μυθοπλασίες, με θέμα την αμνησία που δεν επιχειρούν να εξερευνήσουν το παρελθόν του ήρωα αλλιά να τον ακολουθήσουν στην, κατ' επιλογή του, περιπλάνηση προς ένα μέλλον αβέβαιο. Προς την απόλυτη ελευθερία, σαν ένα νέο είδος ουτοπίας, όχι τόσο και μόνο από τους άλλους αλλιά από τον ίδιο σου τον εαυτό.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2002 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 111

ΧΑΡΙΤΙΣ
RENAULT

Ο άνθρωπος χωρίς παρελθόν

ΓΙΑ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΜΗΝΑ

2 CineNews απ' όλον τον κόσμο

3 Ταινίες μνήμης και... αμνησίας
στις αίθουσες του ΟΛΥΜΠΙΟΝ και Κάτω από
τ' αστρα του Χρίστου Γεωργίου

4 Σε πρώτη προβολή

Μπλε Βελούδο, Ο Άνθρωπος χωρίς παρελθόν,
Gerry και Ματωμένη Κυριακή

5 Παράδεισος του Τομ Τίκβερ και
Κέιτ Μπλάνσετ, το πρόσωπο του μήνα

6 Επιχείρηση: Καθαρά φιλμ στο Planet Cinema
και Ζωή χωρίς ελπίδα, Εικόνες με ελπίδα
στις Εικόνες και Ιστορίες

7 Φεστιβάλ του κόσμου
Τορόντο, Σεπτέμβριος 2002

Προσωπικές εμμονές ή μαθήματα επιστροφής στην ουσία της κινηματογραφικής εικόνας, δια χειρός Μελ Γκίμπσον; Το αποτέλεσμα θα δείξει, για την ώρα πάντως το Χόλιγουντ τον θεωρεί τρελό για δέσιμο και οι μόνοι που στέκονται στο πλευρό του διάσημου σταρ είναι μόνοι έγκριτοι θεοδόγοι ανά την υφήλιο. Ο χαμός γίνεται για το δεύτερο σκηνοθετικό πόνημα του διάσημου σταρ, επτά χρόνια μετά το *Braveheart*, το οποίο έχει σαν θέμα τις 12 τελευταίες ώρες από τη ζωή του Χριστού, με τίτλο *The Passion* και πρωταγωνιστή τον Τζιν Καβιέζε. Που είναι το παρανοϊκό; Ο Γκίμπσον που είχε την ιδέα στο μυαλό του για δέκα χρόνια, αποφάσισε να γυρίσει όλη την ταινία στα λατινικά και τα αραμαϊκά, χάριν αλληθοφάνειας, ενώ φιλοδοξεί να προβάλει το φιλμ του χωρίς υπότιτλους. Η αμερικάνικη διανομή του έκλεισε ήδη την πόρτα αλλά ο Μελ δεν παραπονιέται: «*Κανείς δεν θέλει να αγγίξει ένα φιλμ που είναι γυρισμένο σε δύο νεκρές γλώσσες. Παρόλα αυτά εύχομαι να υπερβώ τα εμπόδια της γλώσσας αφηγούμενος μια ιστορία μόνο με εικόνες*». Μήπως αυτό θα πει πάθος;

Αψιμαχίες ανάμεσα στη Σουηδία και την Αμερικάνικη Ακαδημία Κινηματογράφου ενόψει της κατάθεσης των υπό αξιολόγηση ταινιών για το ξενόγλωσσο φιλμ. Η σουηδική

πρόταση που ακούει στο όνομα του Λούκας Μούντισον και του νέου του φιλμ *Lilja 4-ever* (το εντυπωσιακό του ντεμπούτο *Together* είχαμε δει στο φεστιβάλ) κινδυνεύει να αποκτήσει ρωσικό διαβατήριο, αφού το μεγαλύτερο μέρος των διαλόγων της είναι γυρισμένο στα ρώσικα και οι συντελεστές της είναι Σουηδοί. «*Η πολυεθνική φύση των σημερινών παραγωγών σημαίνει πως η γλώσσα δεν μπορεί αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την καταγωγή μιας ταινίας*» δήλωσε ο Στέφαν Γκρόνμπεργκ, διευθυντής του διεθνούς τμήματος του Σουηδικού Ινστιτούτου Κινηματογράφου, ο οποίος πρέπει να περιμένει μέχρι το Νοέμβριο για να μάθει... αν είναι Ρώσος!

Στα γεράματα ο Ρόμπερτ Άλτμαν αποφάσισε να μάθει χορό. Ο βετεράνος σκηνοθέτης του *Gosford Park* συνεργάζεται ήδη με την ομάδα *Joffrey Ballet* του Σικάγο προκειμένου να μπει στην ατμόσφαιρα του κόσμου του μπαλέτου για τις ανάγκες της νέας του ταινίας. Το φιλμ θα παρακολουθεί τις θυελλώδεις ζωές των μελών ενός γκρουπ χορευτών που προσπαθούν να τα καταφέρουν στον ανταγωνιστικό χώρο της σκηνής. Η Νεβ Κάμπελ (που έφερε και το σενάριο στον Άλτμαν), ο Τζέιμς Φράνκο και ο Μάικλ Μακ Ντάουελ έχουν κλείσει για τους πρωταγωνιστικούς ρόλους.

Το τελευταίο μυθιστόρημα του Βρετανού συγγραφέα Ίαν ΜακΓιούαν με τίτλο «Εξιλέωση» πρόκειται να γυριστεί ταινία από την καλλιτεχνική ομάδα του οσκαρικού «Iris». Με τον σερ Ρίτσαρντ Έιρ, καλλιτεχνικό διευθυντή του Εθνικού θεάτρου της Αγγλίας, στη σκηνοθεσία και τον Κρίστοφερ Χάμπτον (*Επικίνδυνες Σχέσεις*) στο σενάριο, οι παραγωγοί ποντάρουν σε μια υψηλών προδιαγραφών ταινία, αντάξια του βιβλίου. Ο Χάμπτον θα αρχίζει να δουλεύει την ιστορία αφότου ολοκληρώσει τα γυρίσματα του *Imagining Argentina* με θέμα τους αγνοούμενους της Αργεντινής και πρωταγωνιστές την Έμμα Τόμσον και τον Αντόνιο Μπαντέρας.

Ο Τιμ Μπάρτον πηγαίνει για το μεγάλο ψάρι. *Big Fish* τιτλοφορείται το νέο του πρότζεκτ, το οποίο βασίζεται στο βιβλίο του Ντάνιελ Γουάιτς «*Big Fish: a novel of mythic proportion*». Τα γυρίσματα θα γίνουν στην Αλαμπάμα με τον Άλμπερτ Φίνεϊ στο ρόλο ενός ετοιμοθάνατου πατέρα ο οποίος ανασυνθέτει τα κομμάτια της ζωής του μέσα από μάτια του γιου του, τον οποίο θα υποδυθεί ο Γιούαν ΜακΓκρέγκορ.

Τι γυρεύει ένας Μεξικάνος στο Λονδίνο; Ρωτήστε τον Αλφόνσο Κουαράν (*Θέλω και τη μαμά σου*), ο οποίος υπέκυψε στο φλερτ των παραγωγών του Χάρι Πότερ για να σκηνοθετήσει την τρίτη περιπέτεια του μαθητευόμενου μάγου. Ο Κρις Κολόμπους αποφάσισε να κρατήσει μόνο την καρέκλα του παραγωγού αφήνοντας τον μαγικό ρεαλισμό σε εκείνους που ξέρουν καλύτερα.

Το κλασικό φιλμ των στούντιο «Ealing», *The Ladykillers*, θα γυρίσουν σε ριμέικ οι τρομεροί αδελφοί Κοέν, βάζοντας στη θέση του σερ Άλντεκ Γκίνες της πρώτης ταινίας τον Τομ Χανκς (αρχικά σκεφτόντουσαν τον Ρόμπιν Γουίλιαμς). Ο διάσημος σταρ θα υποδυθεί τον αρχηγό μιας ομάδας ληστών τραπεζών που κρύβεται στο σπίτι μιας ακίνδυνης ηλικιωμένης κυρίας. Η δράση, σε αντίθεση με το φιλμ του 1955, θα μεταφερθεί στα βάθη του αμερικάνικου νότου.

Ολοκληρώθηκαν τα γυρίσματα του *The dreamers* του Μπερνάρντο Μπερτολούτσι στο Παρίσι. Βασισμένη στο βιβλίο «*The holy Innocents*» του Γκιλμπέρ Αντέρ που έγραψε και το σενάριο, η ταινία ερευνά τα γεγονότα του Μάη του '68, μέσα από το πορτραίτο τριών φοιτητών (δύο Γάλλων και ενός Αμερικανού) της εποχής.

Η ΒΑΘΙΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ SHOHEI IMAMURA ΕΚΔΟΣΗ ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Με την ευκαιρία της αναδρομής στο έργο του μεγάλου Ιάπωνα δημιουργού Shohei Imamura στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης εξέδωσε τη μονογραφία «*Shohei Imamura*». Την ειδική έκδοση επιμελήθηκαν ο Μιχάλης Δημόπουλος και ο Μπάμπης Ακταόγλου, από τους οποίους πραγματοποιήθηκε και η επιλογή των κειμένων. Υπεύθυνος για την γλωσσική επιμέλεια είναι ο Αχιλλέας Κυριακίδης.

Η μονογραφία περιλαμβάνει:

- Προσεγγίσεις και μελέτες πάνω στη ζωή και το έργο του σκηνοθέτη από αναλυτές και θεωρητικούς του κινηματογράφου, ανάμεσα στους οποίους είναι ο κριτικός του γαλλικού περιοδικού *Positif* και εντυπωστής του, Hubert Niogret, και ο σπουδαίος ιστορικός του ιαπωνικού κινηματογράφου Donald Richie.
- Εκτενή αποσπάσματα από συνεντεύξεις του Imamura στον Niogret, τα οποία αναδημοσιεύονται από το βιβλίο του «*Shohei Imamura – Entretien et Temoignages*», το οποίο δεν έχει ακόμη κυκλοφορήσει στη Γαλλία.
- Κείμενα του ίδιου του δημιουργού, που φωτίζουν πολλές πτυχές της ζωής του, της προσωπικότητάς του και της κοσμοθεωρίας του.
- Διεξοδική φιλήμογραφία με τις υποθέσεις των ταινιών, σχόλια, ζενερίκ και κριτικές αναλύσεις.
- Πλούσιο και σπάνιο φωτογραφικό υλικό.
- Αναλυτική βιογραφία με όλους τους σταθμούς που επηρέασαν και οριοθέτησαν το έργο του Imamura. Το βιβλίο «*Shohei Imamura*» θα διατίθεται στο βιβλιοπωλείο του Ολύμπιον στη Θεσσαλονίκη και σύντομα σε επιλεγμένα βιβλιοπωλεία.

Η τιμή της έκδοσης ανέρχεται στα 20€. Σελίδες: 198

ΟΛΥΜΠΙΟΝ

ΧΟΡΗΓΟΣ RENAULT

Για συνέδρια, σεμινάρια, συγκεντρώσεις, συνεντεύξεις τύπου, παρουσιάσεις, συναυλίες, ειδικές εκδηλώσεις, δεξιώσεις

Το ΟΛΥΜΠΙΟΝ (698 θέσεις) και η αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ (200 θέσεις) είναι εξοπλισμένες με:

- Μηχανές προβολής ταινιών 16/35mm, με σύστημα αναπαραγωγής ήχου Dolby SR-DTS
- Μηχανές προβολής video (Barco), σε σύνδεση με:
 - συστήματα VHS και BETA
 - ηλεκτρονικό υπολογιστή
 - internet
 - βιντεοκάμερα
- Σύστημα ενισχυμένου ήχου, σύστημα εγγραφής και αναπαραγωγής ήχου
- Μικροφωνική εγκατάσταση με μικρόφωνα υψηλής ποιότητας, ενσύρματα και ασύρματα
- Συνεδριακό σύστημα
- Μεταφραστικές καμπίνες
- Σύστημα ενδοσυνεννόησης με όλους τους χώρους του κτιρίου
- Μεγαφωνικό σύστημα ανακοινώσεων για όλους τους χώρους
- Σύστημα σύνδεσης με τηλεοπτικά συνεργεία
- Σύστημα 20 ασύρματων βομβητών προσωπικού ασφαλείας (paging)
- Δυνατότητα παρουσίασης κάθε εκδήλωσης με ταυτόχρονη λήψη και προβολή στην οθόνη του κινηματογράφου

Για περισσότερες πληροφορίες, μπορείτε να επικοινωνείτε με τα γραφεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Οργάνωση Εκδηλώσεων: τηλ. 0310 378 508, fax 0310 378 620
e-mail: events@filmfestival.gr

Δημόσιες Σχέσεις: τηλ. 0310 378 509, fax 0310 378 620
e-mail: public-relations@filmfestival.gr

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 111 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2002

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 0310 378 400

e-mail: info@filmfestival.gr

www.filmfestival.gr

EUROPA CINEMAS

Για παρατηρήσεις, σχόλια, ιδέες, προτάσεις για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου και το Πρώτο Πλάνο, στείλτε το mail σας στη διεύθυνση

newsletter@filmfestival.gr

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT - ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ

ΑΠΛΟ: 6,50€ • CINEKARTAF: 5€

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ - ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

ΑΠΛΟ: 5€ • CINEKARTAF: 4€

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

5€ • CINEKARTAF: 4€

Για πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα και επιβεβαίωση της ημέρας και ώρας προβολής των ταινιών, τηλεφωνήστε στο 0310 378 404.

Ταινίες μνήμης... και αμνησίας

Υπάρχουν ταινίες και ταινίες. Ταινίες καθαρής δράσης, προορισμένες να λησμονηθούν λίγα λεπτά μετά τη θέασή τους και ταινίες με κάποιο θέμα που θα μπορούσε να προκαλέσει ερωτήματα, σκέψεις ή και συζητήσεις, αρκεί να είναι δεκτικός ο θεατής. Συμπτωματικά, χωρίς καμιά πρόθεση προγραμματική, οι 4 από τις 6 ταινίες διανομής και πρώτης προβολής που θα προβληθούν το μήνα Οκτώβριο στις αίθουσες του ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, έχουν να κάνουν με τη μνήμη, ή την αμνησία, που τις αφηγείσεις τους πυροδοτούν κάποια γεγονότα βίας. Ίσως, καμιά φορά, οι συμπτώσεις να λένε πολλά περισσότερα για τις «θεματικές τάσεις» μιας «σκόρπιας» εποχής.

Το θέμα της ταινίας *Κάτω από τ'άστρα* του Χρίστου Γεωργίου είναι ΤΟ ΘΕΜΑ, όπως ήλνε στην Κύπρο. Η ιστορία της αφηγείται το κοινό οδοιπορικό δύο ανθρώπων, του Λουκά και της Φοίβης, πέρα από την πράσινη γραμμή που λειτούργει σαν ένα ταξίδι συμφιλήωσης με τις τραυματικές μνήμες του παρελθόντος τους από την εποχή της εισβολής. Μνήμες που ο ένας καθηλώθηκε σ' αυτές και η άλλη τις απώθησε θέλοντας να ξεχάσει.

Το θέμα της ταινίας *Ο άνθρωπος χωρίς παρελθόν* του Άκι Καουρισμάκι είναι η αμνησία. Αφηγείται την ιστορία ενός άντρα που, μετά το βίαιο ξυλοδαρμό του, χάνει τη μνήμη του και είναι σαν να ξαναγεννιέται σ'έναν άγνωστο κόσμο που θα περιπλανηθεί μέσα σ' αυτόν για να ανακαλύψει κάποιες αξίες της ανθρώπινης συμβίωσης που από τους άλλους, τους ανθρώπους με «μνήμη», έχουν ξεχαστεί.

Κάτω από τ'άστρα Under the stars

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Χρίστος Γεωργίου. Φωτογραφία: Ρομάν Οσίν. Μοντάζ: Άναμπελ Γουέαρ. Ηθοποιοί: Μυρτώ Αλικάκη, Άκης Σακελλαρίου, Στέλλα Φυρογένη, Άντρος Κρητικός. Διάρκεια: 87'

Η ζωή ενός μικρού Κύπριου σ' ένα παραθαλάσσιο χωριό αλλιάζει βίαια με την τουρκική εισβολή. Είκοσι έξι χρόνια αργότερα, ο Λουκάς εργάζεται στο ξελουργείο του θείου του, προσκολλημένος στο παρελθόν και τις αναμνήσεις του, ενώ η Φοίβη παίζει ποδοσφαιράκι με στρατιώτες, κάνει λαθρεμπόριο και γυρίζει τα μπαρ της Παλιάς Λευκωσίας. Η Φοίβη ζει στο παρόν: για κείνην τα σύνορα δεν είναι τίποτ' άλλο από μια ευκαιρία να κάνει την πλάκα της και να βγάλει χρήματα. Ο Λουκάς πληρώνει τη Φοίβη να τον περάσει μέσα από τις ελληνικές και τουρκικές στρατιωτικές γραμμές, προκειμένου να φτάσει στο χωριό του, όπου ελπίζει να βρει κομμάτια από το παρελθόν του. Παρά τη θέλησή του, ο Λουκάς γίνεται συνεργάτης της Φοίβης και μπλέκεται στα διάφορα κόλπα του επαγγέλματος. Η συγκλονιστική περιήγηση σε τόπους αγαπημένους που ζούνε μόνο οι αναμνήσεις των ηρώων θα αλλιάξει τη ζωή τους. Στη διάρκεια του ταξιδιού αναπτύσσεται ανάμεσά τους μια ρομαντική σχέση, μέσα από την οποία επανεξετάζουν τη ζωή τους, κρατώντας ζωντανό το «τότε» μέσα από τις διεργασίες της μνήμης και της αγάπης. Και οι δυο θα χρειαστεί να αντιμετωπίσουν το παρελθόν τους αλλιώς και να λάβουν αποφάσεις για μέλλον τους.

Η ταινία *Παράδεισος*, σε σκηνοθεσία Τομ Τίκβερ, δραματοποιεί και θεματοποιεί τις συνέπειες της επιμονής, σε βαθμό εκδικητικής εμμονής, μιας γυναίκας να μην «ξεχάσει» ένα έγκλημα, με αποτέλεσμα να διαπράξει η ίδια ένα έγκλημα ακόμα χειρότερο κατά αθών. Ταινία που, η πραγμάτωσή της, αποτρέπει τον υψηλότερο φόρο τιμής στον Κριστόφ Κισλόφσκι, σαν νάναι ακόμα ζωντανός, αφού βασίζεται σ' ένα σχέδιο και σενάριο δικό του, έξι χρόνια μετά το θάνατό του.

Η ταινία *Ματωμένη Κυριακή* του Πολ Γκρίνγκρας αποτελεί εκ του θέματός της μια ταινία μνήμης, αφού καταγράφει, λεπτό προς λεπτό, τα γεγονότα που σημάδεψαν με αίμα την Κυριακή, στις 30 Ιανουαρίου του 1972 στο Ντέρι της Βόρειας Ιρλανδίας, όταν άγγλοι στρατιώτες άνοιξαν πυρ εναντίον του πλήθους ειρηνικών διαδηλωτών. Η μέρα που έμεινε στην ιστορία της Ιρλανδίας ως «Ματωμένη Κυριακή» επειδή σηματοδότησε στην ουσία την αρχή ενός πολύχρονου εμφύλιου κύκλου βίας.

[...] «Όταν άρχισα να γράφω το σενάριο ήθελα να αποφύγω Το θέμα όπως το ήléμε κάτω στην Κύπρο, ήθελα να κάνω κάτι για την παλιά Λευκωσία, το χρώμα της, την αίσθηση της, τον ρυθμό της, την ατμόσφαιρα του χώρου και των ανθρώπων της. Βρήκα τους χαρακτήρες μου και άρχισα να ψάχνω την ψυχολογία τους η οποία όμως με έφερνε συνέχεια στο θέμα. Ο σκοπός της ταινίας είναι να πει μια ανθρώπινη ιστορία μέσα σ' αυτό το πλαίσιο. Αυτό που με ενδιαφέρει πρώτα απ' όλα είναι ο Λουκάς και η Φοίβη και όχι το ιστορικό ή πολιτικό στοιχείο.»

[...] «Δυο άνθρωποι που ο ένας είναι τούρκος και ο άλλος Έλληνας μπορούν σ' ένα προσωπικό επίπεδο να συνυπάρξουν αλλιώς ακόμα και αν θεωρήσουμε ότι αυτοί οι δυο καταφέρνουν να ξεπεράσουν τις πηγές με τις οποίες αλλιάξανε ο ένας τη ζωή του άλλου υπάρχει η πραγματικότητα της πράσινης γραμμής που τους χωρίζει. Η αισιοδοξία της ταινίας οφείλεται στο ότι θαυμάζω τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν τα πράγματα που τους περικυκλώνουν και αποτελούν τη ζωή τους.»

Χρίστος Γεωργίου, σκηνοθέτης

[...] «Η ιστορία του Λουκά δεν είναι τραγική προσωπικά για εκείνον. Είναι μια γενικότερη ιστορία που αφορά όλο τον ελληνισμό. Είναι μια κατάσταση που μας αγγίζει όλους. Κι' αυτό αν θες είναι το κλειδί για την άποψη της ερμηνείας.»

[...] «Οι κύριοι έχουν το ελληνικό στοιχείο μέσα τους σε μεγάλο βαθμό. Μάλλον εμείς έχουμε διαφοροποιηθεί και δεν ξέρω κατά πόσο το έχουμε καταλάβει. Υπ' αυτές τις συνθήκες νομίζω ότι μεγαλώνει η απόστασή μας από την πραγματικότητα.»

[...] «Η ταινία δεν υποστηρίζει ακριβώς την ειρηνική συνύπαρξη των δύο λαών. Υποστηρίζει την συναισθηματική συνύπαρξη των ανθρώπων. Το επικεντρώνει στην ανθρώπινη πλευρά και όχι τόσο στις εθνότητες.»

[...] «Επέλεξα να παίξω στην ταινία γιατί ακριβώς ο κόσμος έχει αρχίσει να ξεχνάει. Άλλος περισσότερο, άλλος λιγότερο αντιμετωπίζει το κυπριακό σαν κάτι αραχνιασμένο. Πάντοτε άλλωστε μου άρεσε να κάνω ταινίες που έχουν λόγο πολιτικό.»

Άκης Σακελλαρίου, ηθοποιός

Μπλε Βελούδο Blue Velvet

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Ντέιβιντ Λυντς.
Φωτογραφία: Φρέντερικ Έλμς. **Μουσική:**
Άντζελο Μπανταλαμέντι. Ηθοποιοί: Κάιλ
Μακλάκλαν, Ισαμπέλα Ροσελίνι, Ντένις Χόπερ,
Λόρα Ντερν. Διάρκεια: 120'

Λάμπερτον. Μικρή κωμόπολη στην Νότια Καρολίνα. Αθώα και βαρετή. Άσπροι φρεσκοβαμμένοι φράκτες και φρεσκοκουρεμένα γκαζόν. Η μελωδία της ευτυχίας. Το αμερικάνικο όνειρο. Σ' αυτήν την αυλή των θαυμάτων επιστρέφει ο νεαρός Τζέφρεϊ. Τον καλωσορίζει ένα κομμένο ανθρώπινο αυτί, θαμμένο στον κήπο του σπιτιού του. Η αστυνομία ερευνά το μυστήριο, μέσα στο οποίο μπλέκεται και ο ίδιος μαζί με την κόρη ενός αστυνομικού, την Σάντυ. Στην άλλη άκρη της πόλης κατοικεί η κόληση. Το όνομα της Φρανκ: βίαιος, διεστραμμένος, ναρκομανής, ψυχικά διαταραγμένος γκάνγκστερ, ανθρωπόμορφο τέρας που λατρεύει τον Ρόι Όρμπινσον και βασανίζει με μεγάλη ευχαρίστηση την όμορφη Ντόροθι, τραγουδίστρια σε νάιτ κλαμπ. Καθώς η ταινία αρχίζει και οι τίτλοι πέφτουν -γράμματα γραφομηχανής γλιστράνε πάνω σ' ένα σκοτεινό φόντο από μωβ βελούδο, υπό τους αισθησιακούς ήχους του Άντζελο Μπανταλαμέντι- ξέρουμε ότι το ζοφερό σύμπαν του Λυντς είναι εδώ. Ένας κόσμος διαβρωμένος μέχρι το κόκκαλο, αν και φαινομενικά αθώος, ένας πλανήτης ψευδαισθήσεων, γεμάτος σεξ, σαδομαζοχισμό, βία, σουρεαλισμό, κακόψυχο χιούμορ, αλλά και απaráμιλλο οπτικό στυλ. Ο Λυντς είναι ένας φετικιστής της εικόνας. Ακόμα και όταν περιεργάζεται, επιστημονικά σχεδόν, τον «καρκίνο» του μυαλού. Περνάει από τα b-movies του '50 στο φιλμ νουάρ, από το ρομάντζο στο αστυνομικό, πιστός στις καταβολές του: τα κόμικς, το dada και τα φτηνά μυθιστορήματα τσέηνης.

Τζένη Παυλίδου

το κρυμμένο παρελθόν γρήγορα θα έρθει στο προσκήνιο, διαταράσσοντας τις ισορροπίες στη ζωή του ήρωα...

Προσανατολισμένο προς τους μη έχοντες, μ' ένα λιτό σκηνοθετικό ύφος, με επιρροές από το χολιγουντιανό μελόδραμα, διάσπικο από μελαγχολία αλλή και ελπίδα, το έργο του Άκι Καουρισμάκι είναι μοναδικό. Μέσα σ' ένα χώρο που κατακλύζεται από το θέαμα, τον κυνισμό και τις παραποιήσεις των ειδικών εφέ ο Φιλανδός δημιουργός στρέφει την κάμερα προς το ανθρώπινο πρόσωπο, δημιουργώντας εικόνες που ξεχειλίζουν από χιούμορ, συγκίνηση, ανθρωπισμό και συναίσθημα.

Μια διαδρομή καταγραφεί η αφήγηση, καθώς παρα-

λείψουν για λίγο τη συνηθισμένη διαδρομή, για να εξερευνήσουν το σαγηνευτικό ερημικό τοπίο, θα αποβεί μοιραία. Σύντομα θα χάσουν τον προσανατολισμό τους και θα πρέπει να συμβιβαστούν τόσο με την αγριότητα των φυσικών στοιχείων όσο και με την ίδια την ανθρώπινη ύπαρξη. Καθώς οι δυνάμεις τους και οι ελπίδες τους για επιβίωση θα εξανεμίζονται, η μέχρι τότε στενή συντροφικότητά τους θα βρεθεί αντιμέτωπη με την ύστατη δοκιμασία...

Ο σκηνοθέτης των *Finding Forester* και *Good Will Hunting*, Γκας Βαν Σαντ, επιστρέφει και πάλι στο μιμηματικό πνεύμα του *My own private Idaho*.

αυτή έμεινε στην ιστορία ως Bloody Sunday: 14 διαδηλωτές νεκροί και πολλοί τραυματίες, ήταν αθώα θύματα της αναίτιας επίθεσης. Όμως η σημασία της Bloody Sunday στην σύγχρονη ιστορία της Βόρειας Ιρλανδίας είναι πολύ πιο σημαντική. Υπήρξε μία μέρα σημαντική: είναι η άφετηρή, η αποφασιστική στιγμή όταν οι συγκρούσεις ανάμεσα στους Καθολικούς και τους Προτεστάντες γίνονται εμφύλιος πόλεμος, όταν η επέμβαση του Βρετανικού Στρατού γίνεται άγρια, σκληρή και αιματηρή. Μέσα από τον από των μαχών εκείνης της μέρας αναδόθηκε ως τέκνο της οργής και της ανάγκης ο IRA.

Βραβευμένη στο φεστιβάλ του Βερολίνου, η ταινία του Πολ Γκρίνγκρας αποτελεί μια λεπτομερής

«Είναι καλύτερο να μη γνωρίζεις τι σημαίνουν ή πώς εξηγούνται οι καταστάσεις, γιατί θα φοβάσαι να τις αφήσεις να εξελιχθούν. Η ψυχολογία καταστρέφει τη μαγική αίσθηση του μυστηρίου. Το μετατρέπει σε νευρώσεις, σε ψυχολογικές καταστάσεις και, αφού του δίνει όνομα και ορισμό, του αφαιρεί τη δυνατότητα μιας απέραντης εμπεριρίας». **Ντέιβιντ Λυντς, σκηνοθέτης**

Μπλε Βελούδο

«Η ταινία είναι πολύ διαφορετική. Ο Γκας πήρε δάνειο από τη τράπεζα για να την ολοκληρώσει. Όχι επειδή δεν είναι καλή ταινία, αλλά λόγω του θέματός της. Είμαστε απλά εγώ και Κέισι Άφλεκ που κάνουμε βόλτες μέσα στην έρημο»

Ματ Ντέιμον, πρωταγωνιστής

Gerry

Ο άνθρωπος χωρίς παρελθόν

«Ένας άνδρας χωρίς όνομα έρχεται στην Πόλη και κακοποιείται μέχρι θανάτου από την πρώτη στιγμή. Έτσι αρχίζει αυτό το επικό δράμα, ή η ταινία... ή θα έπρεπε να πούμε αυτό το όνειρο των μοναχικών καρδιών με τις άδειες τσέπες στην μεγάλη πόλη του Κυρίου μας...»

Άκι Καουρισμάκι, σκηνοθέτης

Ματωμένη Κυριακή

«Αυτό που θέλαμε να κάνουμε είναι να γυρίσουμε μία ταινία που θα αναπαριστούσε τα γεγονότα της Bloody Sunday με αυθεντικότητα, χωρίς παθολογία, χωρίς σχηματισμούς ή συνομοσίες, και κάνοντας αυτό να βοηθήσουμε να αφαιρεθεί η διαρκής δυνατότητα για ανάφλεξη, και το όνειρο το σκοτεινό της μυστικό.» **Πολ Γκρίνγκρας, σκηνοθέτης**

Ο άνθρωπος χωρίς παρελθόν The man without a past

Σκηνοθεσία: Άκι Καουρισμάκι.
Πρωταγωνιστούν: Μάρκου Πέλοτολα, Κάτι Ουτίνεν, Γιουχάνι Νιεμέλα. **Διάρκεια:** 97'
Μεγάλο Βραβείο Επιτροπής και Βραβείο Γυναικείας Ερμηνείας στην Κάτι Ουτίνεν στο Φεστιβάλ των Καννών

Ένας άνδρας που φθάνει με τραίνο στο Ελσίνκι, κακοποιείται, ληστεύεται και καταλήγει βαριά τραυματισμένος στο νοσοκομείο. Φεύγει από εκεί και περιπλανιέται. Χωρίς ταυτότητα, χωρίς μνήμη και χωρίς παρελθόν ο ήρωας επαφίεται στην καλοσύνη των ξένων. Οι απόκληροι της κοινωνίας τον περιθάλλουν και τον βοηθούν να σταθεί πάνω στα πόδια. Θα γνωρίσει μια νεαρή κοπέλα που θα του προσφέρει υποστήριξη, αγάπη και τέλος τον έρωτα της. Θα ανακαλύψει ένα νέο εαυτό και θα κατακτήσει σιγά-σιγά τον αυτοσεβασμό του. Όμως

κοιλουθεί τον κεντρικό χαρακτήρα: από την απόγνωση την κατάπτωση και τη δυστυχία προς την ελπίδα, τον αυτοσεβασμό και την αξιοπρέπεια. Τοποθετώντας την δραματική πλοκή σ' ένα κοινωνικό τοπίο που στιγματίζεται από την ανεργία και την απουσία κοινωνικής πρόνοιας, ο σκηνοθέτης απεικονίζει μία ζωή στο περιθώριο. Το χιούμορ, η αλληλεγγύη, η ευφορία που δημιουργούν οι γεμάτες θέρμη ανθρώπινες σχέσεις, η ανάταση του έρωτα, διαλύουν τα μαύρα σύννεφα και επιτρέπουν την ελπίδα να ανθίσει.

Δημήτρης Μπάμπας

Gerry

Σκηνοθεσία: Γκας Βαν Σαντ. **Σενάριο:** Ματ Ντέιμον, Κέισι Άφλεκ, Γκας Βαν Σαντ.
Φωτογραφία: Χάρης Σαββίδης. **Ηθοποιοί:** Ματ Ντέιμον, Κέισι Άφλεκ. **Διάρκεια:** 103'

Δύο παιδικό φίλοι με το ίδιο όνομα, ξεκινούν να διασχίσουν με το αυτοκίνητο τις νοτιοδυτικές πολιτείες. Η ξαφνική τους απόφαση να εγκατα-

Ματωμένη Κυριακή Bloody Sunday

Σκηνοθεσία: Πολ Γκρίνγκρας. **Σενάριο:** Πολ Γκρίνγκρας (βασισμένο στο βιβλίο *Eyewitness Bloody Sunday* του Ντον Μιούλαν).
Φωτογραφία: Ιβαν Στρασμποργκ
Ηθοποιοί: Τζέιμς Νέσμπιτ, Νίκολας Φάρελ, Τιμ Πίγκοτ Σμιθ, Άλαν Γκίλντι, Μέρι Μολντς, Τζέιμς Χιούτ, Τζέρερντ Γκρόσαν. **Διάρκεια:** 107'
Χρυσή Άρκτος στο Φεστιβάλ Βερολίνου 2002 Βραβείο Κοινού στο Φεστιβάλ Σάντανς 2002

Στις 30 Ιανουαρίου του 1972, στρατιώτες από το 1ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών του Βρετανικού Στρατού άνοιξαν πυρ εναντίον 10.000 άοπλων διαδηλωτών -στην συντριπτική τους πλειοψηφία καθολικοί- στο Ντέρι της Βόρειας Ιρλανδίας. Ήταν μια ειρηνική πορεία διαμαρτυρίας που ξαφνικά μετατράπηκε σ' ένα αιματηρό πόλεμο. Η μέρα

και ρεαλιστική, στο ύφος, καταγραφή των γεγονότων εκείνης της ημέρας. Εδώ δεν τίθεται ζήτημα μεροληψίας, αφού το σενάριο βασίζεται σε μαρτυρίες στρατιωτών και διαδηλωτών, όπως αυτές καταγράφηκαν στο βιβλίο *Eyewitness Bloody Sunday* του Ντον Μιούλαν.

Κεντρικό πρόσωπο στην αφήγηση είναι ο Άιβαν Κούπερ, ένας προτεστάντης ηγέτης, ένας μετριόπαθης σοσιαλιστής πολιτικός που συμμετείχε στην πορεία: στο πρόσωπό του το χαμόγελο θα σβήσει και γρήγορα ο τρόμος θα ζωγραφιστεί. Η σκηνοθεσία αναπαριστά την βία και το χάος, μέσα από ένα ντοκιμαντερίστικο ύφος, συσσωρεύοντας μικρά περιστατικά της ημέρας ως ψηφίδες για να δημιουργήσει την τελική εικόνα. Πέρα όμως από την όποια ιστορική διάσταση της ταινίας αυτό που κυρίως έχει σημασία είναι η κινηματογραφική της αξία: στις εικόνες της καταγράφονται με ένταση και δυναμισμό οι μικρές παράπλευρες ιστορίες μιας ιστορικής μέρας.

Δημήτρης Μπάμπας

Παράδεισος Heaven

Σκηνοθεσία: Τομ Τίκβερ. Σενάριο: Κριστόφ Κισλόφσκι, Κριστόφ Πίσιβιτς. Φωτόγραφία: Φρανκ Γκριμπ. Μοντάζ: Ματίλντ Μπονέροϊ. Ηθοποιοί: Κέιτ Μπλάνσετ, Τζιοβάνι Ριμπίζι. Διάρκεια: 97'

Τορίνο, Ιταλία. Η Φιλίπα, μια 29χρονη δασκάλα αγγλικών, αποφασίζει να αυτοδικήσει σκοτώνοντας τον άνθρωπο που κατέστρεψε τον άντρα της, έναν έμπορο ναρκωτικών που κάνει τις δοσοληψίες του ακόμα και στους αυλόγυρους των σχολείων. Το σχέδιό της είναι η τοποθέτηση μιας ωρολογιακής βόμβας στο προθάλαμο του γραφείου του, μέσα σ' ένα καλόθι απορριμμάτων. Τα πράγματα παίρνουν όμως μια αναπάντεχη τροπή καθώς μια καθαρίστρια μεταφέρει τα απορρίματα μαζί με τη βόμβα με αποτέλεσμα να σκοτωθεί η ίδια όπως και ένας άντρας με τα δύο παιδιά του. Η Φιλίπα συλλαμβάνεται, δεν αρνείται την πράξη της και μαθαίνει για τα αθώα θύματά της. Το χειρότερο: ότι ο στόχος της είναι ακόμη

ζωντανός. Στην ανάκριση είναι παρών και ο Φιλίπο που αναλαμβάνει το ρόλο τους διερμηνέα της κατάθεσης που η Φιλίπα δίνει στη μητρική της γλώσσα. Ο Φιλίπο αρχίζει να νιώθει κάτι περισσότερο από συμπάθεια για τη Φιλίπα κι όταν ανακαλύπτει ότι στην υπόθεση είναι μπλεγμένος υψηλόβαθμοι αξιωματούχοι των αρχών, ως συνεργάτες του εμπόρου ναρκωτικών, αποφασίζει να τη βοηθήσει...

Ταινία βασισμένη στο μόνο ολοκληρωμένο σενάριο μιας μη κινηματογραφημένης τριλογίας με τίτλο *Παράδεισος, Κάθαρση, Καθαρτήριο* που σχεδίαζαν να πραγματοποιήσουν ο Κριστόφ Κισλόφσκι και ο συνεργάτης του Πίσιβιτς. Μια διεθνής συμπαραγωγή, διγλώσσα (αγγλικά-ιταλικά) που τα γυρίσματά της έγιναν στο Τορίνο και το Μοντεπουλτσιάνο στην Τοσκάνη της Ιταλίας, σκηνοθετημένη από τον Γερμανό Τομ Τίκβερ (*Τρέξε Λόλα, τρέξε*). Μια γεμάτη εντάσεις, με ηθικές και κοινωνιολογικές προεκτάσεις, ιστορία αγάπης ανάμεσα σ' ένα νεαρό αστυνομικό και μια δολοφόνο που γεννιέται στις χειρότερες συνθήκες, θέτοντας ακραία διλημματα ηθικής στάσης και ενοχής.

Σωτήρης Ζήκος

«Στην αρχή είχα σκεφθεί ότι όλη η γοητεία της ταινίας θα ήταν η 'σύγκρουση' των οραμάτων και των ιδεών δύο κινηματογραφικών δημιουργών που ο ένας είναι εντελώς αντίθετος από τον άλλο... Τελικά αποδείχθηκε ότι ο Κισλόφσκι και ο Τίκβερ είναι πολύ κοντά ο ένας με τον άλλο» **Άντονι Μινγκέλα, παραγωγός**

...ο καλύτερος τρόπος για να δείτε σινεμά!

Με την

κερδίζετε!

- Ελεύθερη είσοδο (με σειρά προτεραιότητας) σε όλες τις προβολές του 43ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (8-17 Νοεμβρίου 2002)
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του 5ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (28 Φεβρουαρίου - 8 Μαρτίου 2003).
- Έκπτωση 20% στα εισιτήρια του **ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT** για τις ταινίες Α' Προβολής και τα αφιερώματα.
- Έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τη Γραμματεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (τηλ. 0310 378431, fax 0310 285759, e-mail: secretariat@filmfestival.gr)

το πρόσωπο του μήνα Επιμέλεια: Χρίστος Καλλιότσης

Cate Blanchett

Από το βάθος στην επιφάνεια: μία δεξιοτέχνis της αμφιβολίας

Γεννήθηκε στη Μελβούρνη το 1969, κόρη αυστραλιανής δασκάλας και αμερικανού ναυτικού. Ο πατέρας της πέθανε όταν ήταν 10 χρονών. Έχει έναν μεγαλύτερο αδελφό και μια μικρότερη αδελφή. Ξεκίνησε να σπουδάζει οικονομικά και καλές τέχνες στο Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης. Ωστόσο, σύντομα βρέθηκε στο Εθνικό Ινστιτούτο Δραματικής Τέχνης του Σίδνεϊ, όπου και συμμετείχε για χρόνια σε διάφορες θεατρικές ομάδες. Το πρώτο σημαντικό της βήμα στον κινηματογράφο έγινε όταν βρέθηκε στο ρόλο μιας αυστραλιανής νοσοκόμας δίπλα στην Γκλεν Κλόουζ στο *Paradise Road*. Έγινε γνωστή στο ευρύ κοινό από την ερμηνεία του κεντρικού ρόλου της Ελίσάβετ στην ομώνυμη ταινία του Σεκκάρ Καπούρ, η οποία της έδωσε μια υποψηφιότητα για Όσκαρ. Είναι παντρεμένη με τον σεναριογράφο Άντριου Άντονι και απέκτησαν το περασμένο Δεκέμβριο ένα αγοράκι!

Διαπεραστικό βλέμμα, γαλάζια μάτια, μεταξένια ξανθά μαλλιά και πορσελάνινη επιδερμίδα είναι τα ιδιαίτερα σημεία του προσώπου της. Το πλούσιο στήθος και τα λεπτά της δάχτυλα ξεχωρίζουν από το υπόλοιπο σώμα της. Χαριτωμένη στις κινήσεις της, ψηλόσωμη και αδύνατη, παρά την πρόσφατη εγκυμοσύνη της, δείχνει αρκετά εύθραυστη, λιγομίλητη και ντροπαλή. Χωρίς να κρύβει την αμηχανία της, είναι λιγότερο γλυκιά και περισσότερο χυμώδης από την συμπατριώτισσα της Νικόλ Κίντμαν. Για τον γερμανό-σκηνοθέτη Τομ Τίκβερ: "Το πρόσωπο της έχει την ικανότητα να αλλιάζει διαρκώς. Με μαεστρία χειρίζεται το παιχνίδι ανάμεσα στο να ελέγχει απόλυτα τον εαυτό της ή να αφήνεται ολοκληρωτικά στα συναισθήματά της."

Όταν δεν συμμετέχει σε γυρίσματα ζει στην Αυστραλία σχετικά ήσυχα, μεταξύ βόρειου Λονδίνου και Σίδνεϊ όπου πέρασε την εγκυμοσύνη της, σχεδόν απαρατήρητη από τη δημοσιότητα. Στο Χόλιγουντ, παραδέχεται, "μόλις κάνεις το μεγάλο βήμα κι έχεις καταφέρει κάτι, θεωρείται αναμενόμενο πως θα συνεχίσεις να κάνεις το ίδιο πράγμα, κάτι που μου είναι αδιάφορο· δεν μ' ενδιαφέρουν οι προσδοκίες των άλλων ανθρώπων για το τι θα έπρεπε να κάνω και τι να αποφύγω. Δεν νομίζω πως το 'πρέπει' υπάρχει ως όρος στη δημιουργική ζωή."

Οι χαρακτήρες που ενσαρκώνει συνήθως είναι διαφοροποιημένοι κατά πολύ μεταξύ τους. Όπως ομοιολογεί: "Μου αρέσει η ποικιλία. Απλά σκέφτομαι ότι χρησιμοποιείς διαφορετικούς μύες από χαρακτήρα σε χαρακτήρα ή όταν διαφοροποιείς τη θέση σου σε μια ταινία." Για παράδειγμα από τη μία ερμηνεύει την επαναστατημένη Φιλίπα στο *Heaven* (Παράδεισος) του γερμανού σκηνοθέτη Τομ Τίκβερ (*Λόλα Τρέξε!*) και από την άλλη την ερεθιστική Πέταλ στα *Ναυτιλιακά Νέα* (*Shipping News*) του Λάσε Χάιστρομ. Η Φιλίπα είναι μια νέα δυναμική γυναίκα που θέλει να εκδικηθεί τον άνδρα της. Μετά την αποτυχημένη της απόπειρα να τον σκοτώσει κι αφού συλλαμβάνεται βιώνει έναν πρωτόγνωρο έρωτα με έναν Ιταλό αστυνομικό. Διχασμένη προσωπικότητα η Φιλίπα συμπεριφέρεται με τρόπο ανεξήγητο και δείχνει να αναζητά μια διέξοδο από τη συμβατικότητα. "Ο Κισλόφσκι", σύμφωνα με τα λεγόμενα της Κέιτ Μπλάνσετ, "έχει αναφέρει: 'το να κάνεις ταινίες είναι ένας διάλογος'. Κατά την άποψη μου ο κινηματογράφος είναι η πρόθεση οπτικής συνεργασίας του σκηνοθέτη, του σεναριογράφου, του φωτογράφου, του μακιγιέρ, συμπεριλαμβανομένων φυσικά και των ηθοποιών. Το *Heaven* ήταν μια πραγματική συνεργασία και αυτή είναι η δέσμευση, η δουλειά και το ενδιαφέρον μου, αυτό είναι το πάθος μου."

Ο χαρακτήρας της Πέταλ, ο οποίος έχει μια σύντομη εμφάνιση στα *Ναυτιλιακά Νέα*, ταιριάζει σε μια γυναίκα ρηχή και προκλητική. "Αυτό που είναι ξεχωριστό", σημειώνει η Κέιτ Μπλάνσετ, "είναι η απουσία συναισθηματισμών. Ο ρόλος μου στην ιστορία είναι να είμαι το μαύρο πρόβατο και το απόλυτα ασάντοξάς το. Πιστεύω πως είναι θαυμάσιο το να παίζεις χαρακτήρες που δεν είναι πολύ συμπαθητικοί, ειδικά γυναικείοι."

«Δεν μπορείς να ζητήσεις από το κοινό να ταυτιστεί με ένα ήρωα όταν εσύ σαν ηθοποιός δεν είσαι δεσμευμένος με τον χαρακτήρα που ερμηνεύεις»

Φτάνοντας στη διάρκεια της καθημερινότητάς μας. "Ενώ για το Χόλυγουντ αναφέρει: "θέλει να γνωρίζει τις δυνατότητές σου. Αν μπορέσω να τους κρατήσω στο να μαντεύουν, τότε ίσως θα έχω δουλειά. Στο τέλος της ημέρας το κοινό δεν ενδιαφέρεται για τις ικανότητες του ηθοποιού, θέλει να δει το δράμα. Η εμπορική αποτυχία μιας ταινίας μπορεί να σχετίζεται τόσο με τη διανομή όσο και με το δημόσιο πρόσωπο των πρωταγωνιστών. Ίσως οι ταινίες που μ' ενδιαφέρουν περισσότερο να είναι πιο συγκεκριμένες και λιγότερο αρχέτυπες ιστορίες."

Αν και δεν θα ήθελε να ασχολείται με τον κινηματογράφο για όλη της ζωή, ωστόσο οι πράξεις της την διαψεύδουν καθώς το πρόγραμμά της είναι πολύ σφιχτό. "Όταν ο άνδρας μου ήρθε στα γυρίσματα του *Heaven* τα σχολίασε ως πολύ δύσκολα, γεμάτα ένταση. Το σκέφτηκα για μια στιγμή και συμφώνησα. Διαπραγματευόμαστε ιστορίες από τις οποίες πολύ λίγοι άνθρωποι διέρχονται. Πολύ εύκολα κάποιος μπορεί να τις χαρακτηρίσει σαν μεταφυσικές καταστάσεις. Μια γυναίκα που ξαφνικά σκοτώνει 4 ανθρώπους και στη συνέχεια σχεδιάζει έναν άλλο φόνο. Το να μπορέσει να συνεχίσει και να ξεπεράσει αυτές τις πράξεις φυσιολογικά είναι κάτι που πολύ λίγοι από εμάς το έχουν ποτέ βιώσει."

Η Κέιτ Μπλάνσετ πιστεύει πως το κλειδί για την επιτυχία στο συνδυασμό του κινηματογράφου και της αναζήτησης της αλήθειας είναι η ομαδική εργασία: "Είναι απίστευτα διασκεδαστικό το να συνεργάζεσαι με μια ομάδα ανθρώπων οι οποίοι είναι προετοιμασμένοι να φτάσουν στα όρια και θέλουν να βουτήξουν στην ουσία των πραγμάτων. Όταν ξεκινάς μια δουλειά και γνωρίζεις ήδη όλες τις απαντήσεις τελειώνεις κάνοντας μια μονοδιάστατη ιστορία. Εύχομαι με την περίπτωση του *Heaven* να έχουμε κάνει μια ταινία η οποία θα αγγίξει τον κόσμο τόσο σε ένα επιφανειακό οπτικό επίπεδο όσο και σε ένα βαθύτερο πνευματικό και θα τους αφήσει κάποια ερωτήματα, παρά θα δώσει όλες τις απαντήσεις μονομιάς."

Μερικοί από τους διάσημους αμερικανούς σκηνοθέτες άνοιξαν πόλεμο με το μεγαλύτερο «ξέπλυμα ταινιών» των τελευταίων ετών. Για να μη γίνει ακόμα και το *Hannibal* ταινία για όλη την οικογένεια.

Βγάλτε τα φιλμ απ' το πλυντήριο

Οι περισσότεροι σκηνοθέτες του Χόλιγουντ κάνουν σκόνη στο καλλιτεχνικό τους όραμα όταν ο παραγωγός τους δει στον ύπνο του τον καταποντισμό του Dow Jones ή όταν πρέπει να συμμορφωθούν με ratings που δε θα στεναχωρήσουν το κοινό. Γιατί κανείς δεν φωνάζει; Πιθανότατα γιατί έστω και με κάποια σημάδια δυσκαμψίας έχουν δώσει τα χέρια από κοινού και επειδή σίγουρα το κέρδος αφορά και τους δύο. Τι γίνεται όμως όταν κάποιος τρίτος θέλει να βάλει το χέρι του στο βάζο με τη μαρμελάδα και για να το πετύχει επεμβαίνει αυθαίρετα στη σκηνοθεσία και το μοντάζ του φιλμ; Μια βόλτα από το ομοσπονδιακό δικαστήριο του Ντένβερ στο Κολοράντο έχει όλες τις απαντήσεις, αν και υπάρχει και ένας πιο ασφαλής τρόπος: βάζεις στο βίντεο μια ταινία της «CleanFlicks» και αμέσως καταλαβαίνεις γιατί η εν λόγω εταιρία διανομής βίντεο και DVD έχει γίνει ο χειρότερος εφιάλης του Μάρτιν Σκορσέζε ή του Στήβεν Σπύλμπεργκ.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ: ΚΑΘΑΡΑ ΦΙΛΜ

Θα μπορούσε κανείς να φανταστεί το *Ψυχώ* χωρίς την κλασική σκηνή του μπάνιου ή το *Όταν ο Χάρι συνάντησε τη Σάλι* χωρίς το δημόσιο οργανισμό της Μεγκ Ράιαν; Εξαρτάται από το πόσο λίγο σινεφίλ είναι ή από το πόσο μεγάλο εμπορικό δαιμόνιο έχει. Δηλαδή από το αν ονομάζεται Τζον Ντίξον, μόνιμο κάτοικο της Γιούτα των ΗΠΑ και ιδιοκτήτη βιντεοκλαμπ, που πριν από λίγα χρόνια αποφάσισε να κατεβάσει τον αιματοκρίτη της κοινότητας των Μορμόνων της περιοχής, οι οποίοι είχαν σκανδαλιστεί από τη σκηνή του *Τιτανικού*,

στην οποία η Κέιτ Γουίνσλετ πόζαρε γυμνόστητη στον Λεονάρντο Ντι Κάπριο. Αφαίρεσε λοιπόν το επίμαχο σημείο και ξαναμόνταρε το φιλμ ώστε να μπορούν οι πελάτες του να πάνε την άλλη μέρα στην εκκλησία χωρίς τύψεις. Ούτε ο ίδιος υποψιάζονταν πως η καινούρια βερσιόν του φιλμ θα πουλούσε 10.000 αντίτυπα, φανερώνοντας την ύπαρξη μιας αγοράς με προοπτικές. Έτσι ιδρύθηκε η «CleanFlicks», η οποία εξελίχθηκε σε μια πανεθνική αλυσίδα με τη μέθοδο του franchise, η οποία νοικιάζει σε «ευαίσθητους» και θεοσεβούμενους αμερικανούς τις τελευταίες επιτυχίες του Χόλιγουντ απαλλογμένες από σεξ, γυμνό, βία και βρώμικες λέξεις. Κάτω από την ετικέτα του κυκλοφόρησαν το *Τον Γκαν* χωρίς τη σκηνή όπου ο Κρουζ και η Κέλι ΜακΓκίλις κάνουν

έρωτα σαν σκίες μέσα στο σκοτάδι, το *Πολύ Σκληρό για να Πεθάνει* σε μια πιο σοφτ βερσιόν, ακόμα και ο *Στρατιώτης Ράιαν* με τις ρεαλιστικά ωμές σκηνές των μαχών να δίνουν την αίσθηση ότι πρόκειται για εκδρομή στη Ντινέιλιαντ. Η ζήτηση δε των συγκεκριμένων προϊόντων είναι τόσο μεγάλη που η «CleanFlicks» δεν προλαβαίνει να μοιράζει άδειες λειτουργίας καταστημάτων «υγιεινών φιλμ», κερδίζοντας τρελά χρήματα.

ΣΤΟΠ ΣΤΟΥΣ ΨΑΛΙΔΟΧΕΡΔΕΣ

Αυτή τη στιγμή δεκάδες ονόματα με την υποστήριξη του «Director's Guild of America» βρίσκονται σε δικαστική διαμάχη με την «CleanFlicks». Ρόμπερτ Άλτμαν, Μάικλ Άπτεντ, Ρόμπερτ Ρέντφορντ, Στήβεν Σόντερμπεργκ, Σκορσέζε, Σπύλμπεργκ και άλλοι κατηγορούν την εταιρία για κλοπή του copyright των ταινιών και διάθεση στην αγορά «φανακτερών μεταποιημένων προϊόντων» διατηρώντας τους αυθεντικούς τίτλους. «Είναι

ασυνείδητο και ανήθικο να παίρνεις τη σκληρή δουλειά κάποιου άλλου, να την αλλοιάζεις και να κερδίζεις απ' αυτήν. Θα το ήμουν κανείς να υπερασπιστεί ένα βιβλίο με σκιασμένες σελίδες αφήνοντας το όνομα του συγγραφέα πάνω και μετά να το πουλήσει;» δήλωσε οργισμένος ο Σόντερμπεργκ ενώ ανάλογη ήταν και η θέση της προέδρου του DGA, Μάρθα Κούλιτζ. Όλα ξεκίνησαν όταν ένας εκ των ιδιοκτητών υποκαταστήματος της αλυσίδας, ονόματι Ρόμπερτ Χάτσμαν, απευθύνθηκε στο δικαστήριο του Ντένβερ για να του αναγνωριστεί η νομιμότητα της δραστηριότητας του με το σκεπτικό της ελευθερίας του λόγου. Η μήνυση των σκηνοθετών ήρθε ως απάντηση σε αυτή του την κίνηση, την οποία δεν υποστηρίζει ο Ντίξον αν κι δηλώνει: «Όταν είσαι ιδιοκτήτης μιας κασέτας μπορείς να κάνεις οτιδήποτε με αυτήν». Η άλλη πλευρά μιλάει για παραποίηση trademark, αθέμιτο ανταγωνισμό και λανθασμένη διαφήμιση και επικαλείται τους νόμους περί πνευματικών δικαιωμάτων. Ποιος κερδίζει; Για την ώρα κανείς πόλεμος συνεχίζεται στα δικαστήρια ενώ μπροστά στα ράφια της «CleanFlicks», η αμερικανική οικογένεια μπορεί να νιώθει ανακουφισμένη που δε θα χρειαστεί να δει για εκατομμυριοστή φορά τη *Μελωδία της Ευτυχίας* αφού τώρα υπάρχει το φρεσκοηλεκτρονικό *Pulp Fiction* ή το υγιεινό *Αποκάλυψη Τώρα: the Redux*. Καημένη Κόνοβα!

ΕΙΚΟΝΕΣ & ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας (dimitris01@mail.gr)

ΖΩΗ ΧΩΡΙΣ ΕΛΠΙΔΑ, ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΕ ΕΛΠΙΔΑ

"Αν ζούσε ο πατέρας μου θα ήταν περήφανος γι' αυτή τη ταινία. Συμμετείχε στην αντίσταση το 1948 και είχε πέσει σε κόμα εξαιτίας των βαρσανιστηρίων από τους Ισραηλινούς στρατιώτες": οι αέναοι κύκλοι της ιστορίας στην δήλωση του **Elia Suleiman** για την ταινία του *Divine Intervention*.

"Ένα χρονικό έρωτα και πόνου", είναι ο χαρακτηρισμός του για την ταινία. Ένα ερωτευμένο ζευγάρι -το άνδρα τον υποδύεται ο ίδιος- προσπαθεί απεγνωσμένα να συναντηθεί εν μέσω στρατιωτικών μπλόκων και αποκλεισμών. Βραβευμένη στις Κάννες με το ειδικό βραβείο της επιτροπής και από την FIPRESCI για το "ευαίσθητο, διασκεδαστικό, ευρηματικό όραμα μίας περίπλοκης και επίκαιρης κατάστασης και των τραγικών συνεπειών που απορρέουν απ' αυτήν".

Πολιές σκηνές γυρίστηκαν στη Γαλλία, λόγω του πολέμου στην Παλαιστίνη. Αρκετοί Ισραηλινοί συμμετέχουν, υποδυόμενοι τους εαυτούς τους: δηλαδή τους στρατιώτες που ελέγχουν στα σημεία ελέγχου τους Παλαιστίνιους. Στις ακρόασεις για την επιλογή αυτών των ηθοποιών θα βρεθεί σε μία παράδοξη κατάσταση: "Εκμεταλλεύθηκα την θέση εξουσίας και άλλαξα ρόλο -από σιωπηλός ακροατής έγινα αγενής ανακριτής".

Elia Suleiman (Ναζαρέτ, 1960) έζησε και δίδαξε στη Νέα Υόρκη. Βραβεύτηκε στην Βενετία το 1996 για το *Chronicle of a Disappearance*. Μετακόμισε στην Ιερουσαλήμ για να υλοποιήσει μια πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής επιτροπής για την δημιουργία ενός τμήματος κινηματογραφικών σπουδών στο πανεπιστήμιο Bir Zeit.

Data: <http://www.festival-cannes.com>

Apichatpong Weerasethakul (Ταϊλάνδη, 1970). Βραβεύτηκε στις Κάννες στο τμήμα «Un Certain Regard». Επηρεασμένος από το σινεμά του Jean Luc Godard. Σπούδασε αρχιτεκτονική στην Ταϊλάνδη και κινηματογράφο στις ΗΠΑ. Εκεί ανακάλυψε το σινεμά του Κασσαβέτη και του Andy Warhol. Ερασιτέχνες ηθοποιοί και αυτοσχεδιασμοί στους διάλογους είναι μία συνήθης σκηνοθετική του πρακτική. Υπεύθυνος για το Φεστιβάλ της Bangkok. "Ένας αστυνομικός συνέλαβε μια ομάδα γυναικών. Αργότερα έμαθα ότι ήταν παρόνομες μετανάστριες από την Βιρμανία", εξηγεί ποια ήταν η αφετηρία για την ταινία *Blissfully yours*. "Στην ταινία δεν ήθελα να επικεντρωθώ στις δυσκολίες των μεταναστών, αλλά στην ευτυχία τους. Ήθελα να δείξω την ευχαρίστηση της ζωής". Απεικόνιση ενός ανέλπιδου (;) έρωτα, αφού περιγράφει την ερωτική ιστορία ανάμεσα σ' ένα Ταϊλανδό και μια μετανάστη από την Βιρμανία, η ταινία αναμειγνύει στοιχεία της πραγματικότητας μ' αυτά μιας αλληγορίας.

Data: <http://www.filmfestivals.com>, <http://www.LeMonde.fr>

Bahman Farmanara (Ιράν, 1942). Διευθυντής κλωστοϋφαντουργίας. Σπούδασε στο Λονδίνο και στη Καλιφόρνια κινηματογράφο. Στο καθεστώς του Σάχη εργάστηκε ως σκηνοθέτης. Μετά την Ισλαμική επανάσταση αυτοεξορίστηκε στον Καναδά. Εκεί διηύθυνε μια εταιρεία διανομής ταινιών. Επέστρεψε στο Ιράν το 1989 για να ασχοληθεί με την οικογενειακή επιχείρηση κλωστοϋφαντουργίας. 11 σενάρια του απορρίφθηκαν από την λογοκρισία του ισλαμικού καθεστώτος. Το 12ο σενάριο γυρίστηκε ταινία με τίτλο *Smell of Camphor, Fragrance of Jasmine* (2000). Έκανε το γύρο των φεστιβάλ, βρίσκοντας διανομή στις ΗΠΑ. Είναι μια αυτοβιογραφική ταινία, διάστικτη από υπομνήσεις για τον θάνατο. Η πρόσφατη *House Built on Water* (2002) βραβεύτηκε στο εθνικό φεστιβάλ του Ιράν. Ναρκωτικά, πορνεία, AIDS και οι δολοφονίες διανοουμένων: βρίσκονται στο κέντρο. "Ζωή χωρίς ελπίδα είναι σαν ένα σπίτι κτισμένο πάνω στο νερό", είναι το μόντο της ταινίας.

Data: <http://www.fcf-ir.com>, <http://hollywoodbitchslap.com>

Abderrahmane Sissako (Μαυριτανία 1961). Κινηματογραφικές Σπουδές στην Μόσχα (στην περίφημη σχολή VGIK). Συμμετείχε στην σειρά *The Year 2000 seen by me* την *La vie sur Terre* (προβλήθηκε στην NET). Η ταινία του *Heremakono* βραβεύτηκε στις Κάννες από την FIPRESCI στο τμήμα «Un Certain Regard». Διοργανώνεται στην Noudhibou, ένα μικρό παραθαλάσσιο χωριό στις ακτές της Μαυριτανίας. Κεντρικό πρόσωπο ένας 17χρόνος που επισκέπτεται την μητέρα του πριν μεταναστεύσει προς αναζήτηση ελπίδας στην Ευρώπη: σιγά-σιγά επηρεάζεται από την ατμόσφαιρα του τόπου. "Είναι μια πόλη-σταθμός" εξηγεί για τον χώρο "κάποιος πηγαίνει εκεί για να βγάλει κάποια λεφτά πριν πάει κάπου αλλού. Ήθελα να μιλήσω για κάποιον που δεν έχει ένα από τα βασικά στοιχεία ενσωμάτωσης σε μια κοινωνία: την γλώσσα. Ένα πρόσωπο μπορεί να αισθανθεί χωρίς ρίζες ακόμη και στην ίδια του τη χώρα. Η ταινία αντανάκλα ένα τόπο. Ήθελα να μείνω πιστός σ' αυτόν τον τόπο".

Data: <http://www.LeMonde.fr>

Robert Guediguian (Μασσαλία, 1953). "Έκανα μία ταινία με τους ίδιους ηθοποιούς, το ίδιο σενάριο... και πάντα στην Μασσαλία". Περιθωριακός στο Γαλλικό σινεμά, με την 11η ταινία του συμμετείχε για πρώτη φορά στο Διαγωνιστικό των Καννών. Από Γερμανίδα μητέρα και Αρμένιο πατέρα. Σπούδασε κοινωνιολογία στο Παρίσι. Ο κόσμος της εργασίας, οι άγριες συνθήκες στην οικονομία της αγοράς και η αναζήτηση ελπίδας ανιχνεύονται στα *Marius et Jeannette* (2,5 εκατομμύρια θεατές στην Γαλλία, Νέοι Ορίζοντες 1999), *La ville est tranquille* (2000), *A l'attaque* (προβλήθηκε στη NET). Στην *Marie-Jo et ses deux amours* τοποθετεί στο κέντρο μια ανορθόδοξη ερωτική σχέση: μια γυναίκα διχάζεται ανάμεσα στον σύζυγο και τον εραστή της. Πρωταγωνιστεί η Arianne Ascaride, γυναίκα του και μέλος του Guediguian troupe: "Η Μασσαλία σε κάθε ταινία του Robert είναι διαφορετική. Όπως ένας ιστορικός, συνδυάζει σημεία της πόλης λίγο πριν εξαφανιστούν".

Data: <http://www.festival-cannes.com>

TORONTO INTERNATIONAL FILM FESTIVAL 2002 SEPTEMBER 5-14

Φεστιβαλικές Περιπλανήσεις

Τορόντο, Σεπτέμβριος 2002

τα φεστιβάλ
του κόσμου

Επιμέλεια: Χρίστος Καλλίτσας
tsigaras@otenet.gr

Τί είναι ένα φεστιβάλ πέρα από ένα ταξίδι στους ε-
αυτούς μας; Μουσικό, γεμάτο εικόνες από όλες
τις μεριές του κόσμου, ένα άγγιγμα της φαινομε-
νικής παγκοσμιοποίησης και (ή) της φαινομενικότητας της
παγκοσμιοποίησης. Βγαίνοντας και μπαίνοντας σε ταινίες, σε
μια καινούρια πόλη το μυαλό ζητάει προστασία. Ο συναισθη-
ματικός κόσμος βρίσκεται εκτεθειμένος στις προθέσεις του
σκηνοθέτη, των συντελεστών της ταινίας, των προγραμματι-
στών, του υπόλοιπου προσωπικού του φεστιβάλ, των θεα-
τών. Σε μικρότερο βαθμό εξαρτάται από τις διαθέσεις των
περαστικών στους δρόμους, των αρχιτεκτόνων, του δημάρ-
χου της πόλης όπως επίσης από τα φυσικά φαινόμενα τα ο-
ποία είναι αναξέλεγκτα καθώς και από τυχαία ή μη συμβάντα
στη γειτονική με το Τορόντο, Νέα Υόρκη διαφοροποιή-
σαν τη λειτουργία της κινηματογραφικής γιορτής του Τορό-
ντο. Σύννεφα ανσυχίας κυκλοφορούν πάνω από τον κόσμο
ολόκληρο. Θυμηθείτε απλά την τελευταία μπόρα.

Οι ταινίες προκαλούν το ενδιαφέρον και διεγείρουν τη φα-
ντασία του θεατή όταν εξυπηρετούν έναν ουσιαστικό
σκοπό, πέρα από αυτόν της ευζωίας απλά κυρίως αυτού. Σκε-
φτόμαστε βάση αυτών που έχουμε στο μυαλό μας λόγω ανά-
γκης. Επειδή νομίζουμε πως έχουμε ξεπεράσει τις ανάγκες
μας και μπορούμε και τις ικανοποιούμε, προβληματιζόμαστε
— συχνά — για τα κοινά που παραδόξως γίνονται και ατομικά.
Ας αφευούμε κι ας αρκεστούμε λοιπόν στην κρίση του εαυτού
μας. Μήπως μεταξύ άλλων ξεχάσαμε και ξε-
χνούμε τη διαφορά ανάμεσα στην έννοια
του επίκαιρου και της επικαιρότητας;
Δηλαδή προτιμούμε να αναμασήσουμε α-
πό το να πειραματιστούμε και να προσπα-
θήσουμε να εκφράσουμε την πηγαία μας
θέση;

Ο Βέλγος σκηνοθέτης Λουκά Μπελβώ, πα-
ρουσίασε στο Φεστιβάλ του
Τορόντο την τριλογία του (*cavale,
un couple epatant, apres la vie*).
Σκηνοθέτης και πρωταγωνιστής
στο πρώτο μέρος της τριλογίας
Cavale (*Καληπάζοντας*), είναι ο
ηγέτης της επαναστατικής ορ-
γάνωσης που έχει για σήμα της
το κόκκινο άστρο. Ο ήρωας δρα-
πετεύει από τη φυλακή και με
αριστοτεχνικό τρόπο καταφέρ-
νει τα τελευταία χτυπήματα,
(ο τελευταίος με αξιο-
πρέπεια κλείνει την
πόρτα) με σκοπό να απε-
λευθερώσει τα υπόλοιπα μέ-
λη, συγκρατούμενους του, αθ-
λητά και τους προηγουμένους από τα
δεσμά τους. Κινούμενος οριακά α-
νάμεσα στο ορατό και στο αόρατο
ξεγλιστράει από τους ανθρώπους,
σκοτώνοντας ορισμένους κατά λά-
θος, πληγώνοντας άλλους που
δεν είχαν αναγνωρίσει τα σημά-
δια επικίνδυνης παθολογι-
κής συμπεριφοράς του,

τελικά όμως πιάνεται από την παγίδα της
φύσης που είναι και η πλέον γοητευτική.
Πέθανε από φυσικά αίτια, ίσως επειδή δο-
κίμασε να τα παραβεί. Άφησε τον κόσμο
πίσω του χωρίς το παραμικρό ίχνος. Κά-
που μέσα σε αυτό το επαναστατημένο πε-
ριβάλλον βασιλεύει η συναισθηματική α-
ναρχία και το παράδοξο του έρωτα είναι
διαρκώς παρόν. Ξεπερνώντας τα όρια της
επιφανειακής αισθητικής που θυμίζει έ-
ναν κινηματογράφο ο οποίος ανήκει ίσως
στο παρελθόν η αφήγηση γίνεται συναρ-
παστική και είναι φυσικός ο συσχετισμός
με την τοπική αθλητική και τη διεθνή επικαι-
ρότητα της τρομοκρατίας. Η τριλογία πε-
ριλαμβάνει τρεις διαφορετικές οπτικές
στραμένες πάνω στο ίδιο γεγονός. Εδώ ο
κινηματογράφος υπενθυμίζει το πόσο τα
όσα ο καθένας μας βιώνει ατομικά και μη
καθορίζουν τον τρόπο που αντιλαμβάνε-
ται τα όσα του συμβαίνουν.

Ο κόσμος που ασχολείται με το φεστι-
βάλ του Τορόντο δουλεύει σε πολύ
έντονους ρυθμούς. Ταινίες παίζονται από
το πρωί στις 8μση μέχρι μετά τα μεσάνυ-
χτα σε άλλες σαν δημοσιογράφος μπο-
ρείς να μπεις σε άλλες όχι. Ουρές υποψή-
φιών θεατών περιστρέφονται γύρω από τα
τετράγωνα. Κυκλοφορείς στους διαδρό-
μους του ξενοδοχείου που φιλοξενούνται
τα γραφεία του Φεστιβάλ και πέφτεις πά-
νω στον Γουίλιαμ Νταφ ή στη Τζούλιαν
Μουρ. Ξαν να μη συμβαίνει τίποτε το συγκλονιστικό περιμένετε
μαζί το ασανσέρ για την επόμενη συνάντηση πιθανότητα με
κάποιον άγνωστο γνωστό ή γνωστό άγνωστο. Συνεντεύξεις
πραγματοποιούνται στον κήπο κεντρικού ξενοδοχείου, στους
διαδρόμους των δωματίων κόσμος περιμένει, κάνει ησυχία,
κάποιοι χαμένοι ψάχνουν το σωστό άνθρωπο στο λάθος δωμά-
τιο. Η μοναξιά του γράφοντα, γίνεται πιο αισθητή. Τα άγχη κα-
τά διαστήματα εντείνονται. Η διαφυγή στην κατανάλωση εί-
ναι μια πρόχειρη λύση απόδρασης από μια επιφανειακή
αγωνία. Η γειτονιά bay + bloor όπου γίνεται το φεστιβάλ
συνδυάζει τις ακριβότερες φίρμες ρουχισμού, φιλό-
ξενα βιβλιοπωλεία με εσωτερικά καφέ όπου μπο-
ρείς να γευτείς ένα γλυκύτατο μπράουνι, να διαβά-
σεις τα περιοδικά και τις εφημερίδες του κόσμου,
ν' ακούσεις μουσική της επιλογής σου. Επιπλέον στην ίδια γειτονιά υπάρχουν έ-
θνικ εστιατόρια, καφέ, πλανείες με τε-
χνητούς βράχους, μουσεία, μαγαζιά
με είδη μεταχειρισμένα... Ο κό-
σμος που κυκλοφορεί
στους δρόμους και τις
αίθουσες είναι δια-
φορετικών φυλών
και εθνότητων. Έτσι
η προβολή μιας ιρανι-
κής ταινίας όπως *Το
γράμμα στον άνεμο*
συγκεντρώνει στην αί-
θουσα μια πλειοψηφία ι-
ρανών θεατών, όπως με-
τον ίδιο τρόπο η προβολή
της *Δύσκολοι Αποχαιρετι-
σμοί: ο Μπαμπάς μου* της
Πέννης Παναγιωτοπούλου
μαζεύει τους έλληνες.

Ενα από τα μουσικά του φεστιβάλ είναι
να γνωρίζεις ποιό έχουν το αισθητή-
ριο που είναι κοντά στο δικό σου και μπο-
ρούν να σου συστήσουν τις «καλές» ται-
νίες. Ωστόσο μια ταινία την βλέπεις όχι α-
πλά επειδή εύχεσαι να είναι καλή αλλά
γιατί σου κινεί την περιέργεια να τη δεις.
Οι γυναικείες φυλακές της Τεκεράνης ό-
πως περιγράφονται στην ταινία της ιρα-
νής Μανιγιέ Χεκμάτ θυμίζουν το περιβάλλο-
ν στα άσυλα της Μαгдаληνας που υ-
πήρχαν μέχρι το '96 στην Ιρλανδία όπως
τα περιέγραψε ο Πήτερ Μιούλιαν στο
Magdalene Sisters. Η ιταλική ταινία *Mia
l'èξη αγάπης* του Ορέλιο Γκριμάντι με
θέμα την απομάκρυνση του Παζολίνι από
το σχολείο αναβιώνει την εποχή του νεο-
ρεαλισμού στην Ιταλία. Η νέα γενιά στις
ΗΠΑ όπως φανερώνεται στο *Ken Park* των
Λάρυ Κλάρκ και Εντ Λάκμαν πιστεύει α-
πλά πως όσα δύσκολα κι αν της συμβαί-
νουν — όπως η κακοποίηση των παιδιών α-
πό τους γονείς — είναι σε θέση να τα ξεπε-
ράσει.

Ο Ντάστιν Χόφμαν δίπλα στη Σούζαν
Σάραντον δείχνει εξαιρετικά συμπα-
θητική φυσιογνωμία, ο Γουίλιαμ Νταφ έ-
σθλητος και φιλικός ο Πολ Σρέντερ σε
υπερένταση αλλά ευτυχισμένος που θα
έχει χρήματα αρκετά για να κάνει την ε-
πόμενη ταινία του. Ο Ματ Ντίλντον παίρνει
το δρόμο της σκηνοθεσίας. Ο Μάικλ Κέιν

ερμηνεύει έναν ρόλο στον οποίο θα ήθελε να έχει καθεί. Δη-
λαδή να είναι ο χαρακτήρας που ερμηνεύει παρά ο ίδιος ο η-
θοποιός. Ο καναδικός κινηματογράφος έχει την τιμητική του
χρονιά λόγω των ταινιών του Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ και του
Ατόμ Εγκογιάν, ωστόσο πέρα από τους ήδη αναγνωρισμένους
σκηνοθέτες δεν φάνηκε κάτι νέο που να ξεχωρίζει. Το *Κούκου*
είναι μια ταινία που είχε ενδιαφέρον για την αντιπολεμική της
προσέγγιση, την απλότητά της, τις καλές ερμηνείες και το
διαχρονικό της θέμα, φτιαγμένη από το ρώσο σκηνοθέτη Αλε-
ξάντερ Ρογκόσκιν. Στοιχεία ελληνικής τραγωδίας ενυπάρχουν
μέσα στην αφήγηση όπως η φιγούρα του Προμηθέα. Ένας ρώ-
σος κι ένας γερμανός στρατιώτης στην εκπονή του δεύτερου
παγκοσμίου πολέμου χαμένοι κάπου στις τούντρες της Φιλαν-
δίας, δέχονται την προστασία μιας αγρότισσας. Πώς λύνεται το
πρόβλημα της επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων που δεν
μιλούν την ίδια γλώσσα; Ωστόσο, συχνά αν και υπάρχει κοινή
γλώσσα επικοινωνίας δυσκολευόμαστε να συνεννοηθούμε.

Πού βαδίζει λοιπόν ο παγκόσμιος κινηματογράφος; Άγνω-
στο. Υπήρχε μια τάση για αναβίωση της κωμωδίας και του
μιοζικαλ μέχρι και την προηγούμενη άνοιξη όπως φάνηκε α-
πό το τελευταίο Φεστιβάλ Καννών. Μοιάζει αυτή η τάση πως
άρχισε να εξασθενεί. Μεγάλη σχετικά θέση στο πρόγραμμα
των 350 περίπου ταινιών που προβάλλει το Φεστιβάλ του Τορό-
ντο κατέχει ο αμερικάνικος κινηματογράφος της διασκέδα-
σης και μια νότα του είδους αφήνεται από το κινηματογράφο
του Μπόλιγουντ. Ωστόσο, η γεύση που αφήνει ο κινηματογράφος
του κόσμου από διάσπαρτες χώρες του πλανήτη (εκπρο-
σωπήθηκαν 50 διαφορετικές χώρες) είναι αυτή του προβλη-
ματισμού για τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων, για πολιτικές
κρατών, για το που βαδίζει ο σύγχρονος κόσμος. Η τεχνολογία
προκαλεί αρκετά δεινά αλλά όταν η χρήση της γίνεται με μέ-
τρο είναι ευεργετική. Έτσι η τεχνική του κινηματογράφου γί-
νεται πιο προσιτή, περισσότερες γνώμες ακούγονται και βλέ-
πονται και το μέσο απελευθερώνεται από τους βαρείς προϋ-
πολογισμούς. Ξεχωρίζουν οι δουλειές που γίνονται επειδή θα
γινόταν έτσι κι αλλιώς και οι σκηνοθέτες που τολμούν να εκ-
φράσουν τη διαφορετικότητά τους χωρίς να διστάσουν.

ΕΦΕΥΡΕΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

RENAULT VEL SATIS 2.0 lt Turbo-165 hp

Ονειρεύεστε μια ζωή διαφορετική. Διαφορετική στη σκέψη, στο σχεδιασμό, στη φιλοσοφία. Να εμπνέει και να προκαλεί με τη μοναδικότητά της. Renault Velsatis. Αισθανθείτε την αθόρυβη δύναμη του προηγμένου δλίτρου Turbo Twin Scroll κινητήρα και απολαύστε ένα άλλο τρόπο οδήγησης με το νέο κιβώτιο ταχυτήτων 6 σχέσεων και τη μοναδική ασφάλεια Renault : Σύστημα Ολοκληρωμένης Προστασίας SRP, 8 αερόσακοι, ABS με EBV και AFU, ESP και ASR. Απολαύστε πολυτέλεια άλλου επιπέδου. Renault Velsatis. Ζήστε διαφορετικά.

www.renault.gr

ΟΛΟΙ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ
ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΖΩΗ.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΤΗ ΖΟΥΝ.

Η Renault συνιστά eif

BBDO

ΓΡΑΜΜΗ VELSATIS
ΤΗΛ.: 0800 11 88 800

ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ RENAULT ASSISTANCE
ΤΗΛ.: 010 9484272

Εκπομπές CO₂ (g/km) 225, κατανάλωση (l/100 km) εντός πόλης 12,6, εκτός πόλης 7,6, μέγιστος κύκλος 9,4